

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р.

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 70» (далі – проект постанови), а також документи, що додаються до проекту постанови, подані листом Державної служби України з питань праці від 21.08.2017 № 8685/1/4.2-ДП-17.

За результатами проведеного аналізу проекту постанови та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проектом постанови пропонується внести зміни до Порядку зарахування кількості робочих місць для працевлаштування осіб з інвалідністю до виконання нормативу таких робочих місць у господарських об'єднаннях, до складу яких входять підприємства громадських об'єднань осіб з інвалідністю (далі – проект Порядку), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 № 70, виклавши його у новій редакції.

Згідно преамбули проекту постанови, його розроблено відповідно до вимог статей 19 і 20 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений ДРС у представлений редакції з огляду на нижчезазначене.

Так, пунктом 3 проекту Порядку пропонується затвердити новий механізм регулювання щодо визначення кількості працівників, необхідних для розрахунку середньооблікової численності штатного персоналу за рік.

Разом з тим, Служба звертає увагу розробника, що відповідно до частини другої статті 19 Конституції України зазначено, що орган

Державна регуляторна служба України
ВИЖ №9144/0/20-17 від 19.10.2017

державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Дана норма, що відповідно до частини третьої статті 8 Конституції України є нормою прямої дії, була імплементована в статтю 3 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», у якій зазначено, що організація, повноваження і порядок діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади визначаються Конституцією України, цим та іншими законами України.

Тобто, будь-які повноваження центрального органу виконавчої влади, а також способи їх реалізації мають бути визначені та закріплені на законодавчому рівні.

Однак, статтею 19 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» визначено, що *норматив робочих місць, призначених для працевлаштування інвалідів, порядок його встановлення визначається виключно цим Законом*. Якщо іншими законами встановлюються нормативи робочих місць, призначених для працевлаштування інвалідів, або порядок їх встановлення, відмінні від зазначених у цьому Законі, застосовуються *положення цього Закону*.

Із змісту зазначеного вбачається, що розробленню даного проекту постанови має передувати внесення відповідних змін до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

З огляду на вказане, внесення змін до проекту постанови не узгоджується з одним з принципів державної регуляторної політики, встановленого статтею 4 Закону про регуляторну політику, а саме, принципом *передбачуваності*, під яким розуміється послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності та статтею 5 цього Закону, якою визначено, що забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, серед іншого, недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Окрім того, зауважуємо, що положення у редакції проекту Порядку, які стосуються порядку проведення перевірки підприємств, установ, організацій та фізичних осіб, які використовують найману працю необхідно привести у відповідність до вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про контроль), який визначає правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність

суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю).

Оскільки відповідно до статті 2 Законом про контроль визначено, що державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про працю та зайнятість населення здійснюється у встановленому цим Законом порядку з урахуванням особливостей, визначених законами у відповідних сферах та міжнародними договорами, проект Порядку розробнику необхідно доопрацювати та привести у відповідність до Закону про контроль та чітко визначити:

коло органів виконавчої влади, уповноважених законом на здійснення заходів державного нагляду (контролю) у даній сфері правового регулювання;

форму та спосіб здійснення заходів державного нагляду (контролю);

строки перевірки,

підстави для проведення як планових, так і позапланових заходів;

процедуру їх здійснення;

вимоги до здійснення державного нагляду (контролю);

критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності;

затвердити річні плани здійснення заходів державного нагляду (контролю);

затвердити та оприлюднити на офіційному веб-сайті уніфіковані форми актів з переліком питань для здійснення планових (позапланових) заходів державного нагляду (контролю);

врахувати право суб'єкта господарювання не допускати посадових осіб органу державного нагляду (контролю), у тому числі уповноваженого органу виконавчої влади, органів місцевого самоврядування до здійснення державного нагляду (контролю) з підстав та у випадках, визначених статтею 10 Закон про контроль.

Таким чином, редакцію проекту Порядку, яка стосується положень стосуються порядку проведення перевірки підприємств, установ, організацій та фізичних осіб, які використовують найману працю потребуються узгодження з вимогами Закону про контроль.

Окрім того, наданий розробником АРВ до проекту постанови не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (далі – Методика).

Відповідно до пункту 4 Методики при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, зазначаються:

причини виникнення проблеми;

обґрунтування неможливості її розв'язання за допомогою ринкових механізмів або чинних регуляторних актів;

суб'єкти, на яких проблема справляє негативний вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» проблему визначено на досить формальному рівні, зазначено, що основною метою змін є приведення редакції проекту Порядку до вимог статей 19 і 20 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні». Також, розробнику необхідно було описати детально переваги обраного механізму державного регулювання у сфері працевлаштування осіб з інвалідністю та змодельовати ситуацію, коли запропонований регуляторний акт стане чинний.

Більше того, у АРВ не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Таким чином, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону про регуляторну політику, а саме, *принцип адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не оцінено, які організаційні заходи мають здійснити органи влади та суб'єкти господарювання для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» відсутнє, власне, обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта.

У розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не враховано вимоги пункту 10 Методики.

Так, розробником не наведено додаткових показників результативності регуляторного акту, які безпосередньо характеризують результативність регуляторного акта.

Відповідно до пункту 10 Методики прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути:

- розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта;

- кількість суб'єктів господарювання;

- розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта;

- рівень поінформованості суб'єктів господарювання.

Окрім цього, відповідно до вимог Методики, необхідно навести не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта, та які підлягають контролю (відстеження результативності).

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі ІХ АРВ розробником не визначені заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Таким чином, порушення розробником вимог Закону про регуляторну політику та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту постанови та АРВ, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: адекватності, ефективності та збалансованості, визначених статтею 4 Закон про регуляторну політику, а також вимог статті 8 Закону про регуляторну політику у частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Крім того, під час розробки проекту постанови розробником не дотримано вимог статті 5 Закону про регуляторну політику у частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 січня 2007 р. № 70».

Голова Державної регуляторної
служби України

Ксенія Ляліна